

РЕШЕНИЕ

№ 381

гр. София, 21.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **10151** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение от 08.07.2013 г. по НАХД № 2237/2012 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 823/17.10.2012 г., издадено от началника на Митница Столична, с което на касатора за нарушение на чл. 126 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/ и на осн. същата разпоредба е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1000 (хиляда) лева и на осн. чл. 124, ал. 1 от ЗАДС са отнети в полза на държавата 325 литра газьол. Твърди се, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон. Моли се съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП. В съдебно заседание, представляван от адв. М..

Отвешникът, чрез експерт В., взема становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 08.07.2013 г. по НАХД № 2237/12 г., СРС е потвърдил НП № 823/17.10.2012 г., издадено от началника на Митница Столична, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция” на основание чл. 126 от ЗАДС в размер на 1000 (хиляда) лева и на осн. чл. 124, ал. 1 от ЗАДС са отнети в полза на държавата 325 литра газьол.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Въззивният съд, в съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните по делото. Въз основа на тях са изведени законосъобразни правни изводи, че описаното в АУАН и НП административното нарушение, отговаря на такова по чл. 126 от ЗДДС и [фирма] е правилно санкционирано по този текст от закона. Последната норма предвижда, че лице, което произвежда, държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва с глоба – с имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци, в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 2000 лв. Както в АУАН, така и в НП ясно е описано, че [фирма] е държал в складово помещение акцизни стоки „325 литра маркиран газьол”. В случая безспорно е доказано извършването от обективна и субективна страна на нарушението на чл. 126 от ЗАДС.

Неоснователни са доводите в касационната жалба относно нарушение на императивната разпоредба на чл. 34, ал. 1 предл. 2 от ЗАНН. В случая нарушението е установено с КП № 276/23.02.2011 г. От тази дата започва да тече тримесечния преклузивен срок, който изтича на 23.05.2011 г. Тази дата обаче, съгласно решение № 878/16.12.2010 г. на МС на РБ /ДВ, бр. 100/21.12.2010 г./ е неприсъствена, обявена за почивен ден, както е и 24.05.2011 г.

При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 08.07.2013 г. по НАХД № 2237/13г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.